

ASTROLABIJUM (1) *sb n*

N pl astrolabijã.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przyrząd astronomiczny do badania położenia ciał niebieskich względem ekliptyki, używany też przez astrologów [astrolabium, est quoddam instrumentum artis astronomiae – wrożenie in tabulis BartBydg; astrolabium, instrumentum quo astrorum motus colliguntur Mącz [18]b; gwiazdarskie naczynia – astrolabium Cn]: Teráfim były v pogan obrazki z ktorych przyśzle rzeczy vgádywáli/ iáko dziś Ałtrolábia. rć. BudBib I 465a marg.

KW